

prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud: Gh. Mîțu)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Anatolie Bița,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Bița
împotriva Inspectoratului de Poliție Soroca cu privire la constatarea acțiunilor
ilicite și abuzului în serviciu comis de către Inspectoratul de Poliție Soroca,
anularea proceselor-verbale cu privire la contravenție și încasarea prejudiciului
moral,

împotriva deciziei din 13 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 23 decembrie 2019, Anatolie Bița a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului de Poliție Soroca cu privire la constatarea acțiunilor
ilicite și abuzului în serviciu comis de către Inspectoratul de Poliție Soroca,
anularea proceselor-verbale cu privire la contravenție și încasarea prejudiciului
moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 26 iulie 2019 i-a fost întocmit, în lipsa sa,
de către agentul constator, procesele-verbale cu nr. MAI04708429 în baza art.
104 și art. 354 Cod contravențional, și nr. MAI04708430 în baza art. 69 alin. (1)
Cod contravențional.

Cu procesele-verbale întocmite reclamantul a menționat că nu este de acord
cu acestea, deoarece, la întocmirea lor au fost încălcate prevederile art. 44, 443 și
445 Cod contravențional.

Reclamantul a afirmat că în procesul-verbal nr. MAI04708429, agentul
constator a luat o decizie greșită, în situația în care nu a ținut cont de prevederile
art. 44 alin. (2), art. 443 alin. (5) și (6) Cod contravențional.

Mai mult, a specificat că faptul absenței persoanei în privința căreia a fost
pornit procesul contravențional, ori a refuzului acesteia de a semna procesul-
verbal, se consemnează în procesul-verbal și se certifică prin semnătura cel puțin a
unui martor, însă aceste elemente nu au fost indicate în procesul-verbal menționat.

A afirmat că în același mod a fost întocmit și procesul-verbal nr.
MAI04708430 din 26 iulie 2019, specificând că în dosarul civil nr. 2-19150576-
46-2-20092019 au fost prezentate copii ale proceselor-verbale nr. MAI04708429 și

nr. MAI04708430 din 26 iulie 2019, unde la pct. 14 se observă modificări, care pe original nu sunt.

La fel, a indicat că sunt încălcări și din partea comisarului IP Soroca care la 11 decembrie 2019 a expediat în adresa reclamantului informație privind achitarea amenzilor stabilite în baza proceselor-verbale menționate supra, fără a fi luat în considerație încălcările admise de către agentul constatator la întocmirea proceselor-verbale.

Reclamantul a solicitat atragerea la răspundere a IP Soroca pentru iresponsabilitate, abuz în serviciu și acțiuni ilicite; declararea nulă a proceselor-verbale nr. MAI04708429 și nr. MAI04708430 din 26 iulie 2019; încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei.

Prin hotărârea din 22 ianuarie 2021 a Judecătorei Soroca, sediul Central acțiunea înaintată de Anatolie Bița împotriva Inspectoratului de Poliție Soroca cu privire la constatarea acțiunilor ilicite și abuzului în serviciu comis de către Inspectoratul de Poliție Soroca, anularea proceselor-verbale cu privire la contravenție și încasarea prejudiciului moral s-a respins ca nefondată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 5 februarie 2021 Anatolie Bița a declarat apel împotriva hotărârii din 22 ianuarie 2021 a Judecătorei Soroca, sediul Central, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

Prin decizia din 13 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de Anatolie Bița. S-a casat integral hotărârea din 22 ianuarie 2021 a Judecătorei Soroca, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Bița împotriva Inspectoratului de Poliție Soroca cu privire la constatarea acțiunilor ilicite și abuzului în serviciu comis de către Inspectoratul de Poliție Soroca, anularea proceselor-verbale cu privire la contravenție și încasarea prejudiciului moral și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care acțiunea civilă depusă de Anatolie Bița împotriva Inspectoratului de Poliție Soroca cu privire la repararea prejudiciului moral s-a respins. S-a încetat procedura civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Bița în latura constatării acțiunilor ilicite și abuzului în serviciu comis de către Inspectoratul de Poliție Soroca și anularea proceselor-verbale cu privire la contravenție.

Pentru a decide astfel, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, Colegiul a ajuns la concluzia că soluția instanței de fond este incorectă cu aplicarea eronată a normelor de drept procedural și de drept material.

Astfel, în partea ce ține de pretenția formulată de Anatolie Bița împotriva Inspectoratului de Poliție Soroca cu privire la constatarea acțiunilor ilicite și abuzului în serviciu comis de către Inspectoratul de Poliție Soroca, anularea proceselor-verbale cu privire la contravenție, instanța de apel a considerat necesar a dispune încetarea procesului, reținând prevederile art. 265 lit. a) Cod de procedură civilă.

Colegiul a menționat că după cum se observă din conținutul faptic și întemeierea de drept a cererii de chemare în judecată, se presupune solicitarea de atragerea la răspundere contravențională sau penală a persoanelor responsabile din cadrul Inspectoratul de Poliție Soroca.

Reținând prevederile art. 252, 266, 269 Cod de procedură penală, art. 4 alin. (2) al Legii privind organizarea judecătorească nr. 514-XIII din 6 iulie 1995, art.

395 alin. (1) pct. 2 și (1/1), 448 Cod Contravențional, în coroborare cu actele cauzei, instanța de apel a concluzionat că în speță lipsește competența instanței judecătorești investite cu judecarea unei acțiuni civile, de a iniția un proces penal sau contravențional și de a desfășura urmărirea penală în cazul sesizării acesteia sau identificării din oficiu a unei bănuieli rezonabile de comitere a unei sau a unor infracțiuni, lipsind la fel competența de a verifica legalitatea procesului verbal contravențional, or, competențele de a soluționa problemele abordate în acțiune aparțin organului de urmărire penală.

Sub un alt aspect, cu referire la pretenția formulată de Anatolie Bița cu privire la încasarea prejudiciului moral de la Inspectoratul de Poliție Soroca, instanța de apel a considerat necesar de a respinge acțiunea, deoarece în susținerea cerinței privind încasarea prejudiciului moral, reclamantul/ apelant nu a prezentat nici o probă, mai mult nu a motivat această cerință și nici nu a indicat un argument plauzibil privind temeinicia pretențiilor formulate în acest aspect.

Mai mult, Colegiul a indicat și la lipsa legăturii cauzale între fapta comisă de către Inspectoratul de Poliție Soroca prin întocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenție din 26 iulie 2019 și prejudiciul moral pe care reclamatul susține că i-a fost cauzat.

La 27 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Anatolie Bița a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 13 aprilie 2021 și a expedit-o participanților la proces la 1 iunie 2021 (f.d. 208; Vol. I), astfel, recursul declarat la 27 iulie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 11 august 2021 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Astfel, la 24 septembrie 2021 Inspectoratul de Poliție Soroca a depus referință, prin care a solicitat respingerea ca inadmisibilă a recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de Anatolie Bița, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anatolie Bița, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Anatolie Bița, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Anatolie Bița, împotriva deciziei din 13 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat